

samt Arbejdsløshedskasserne udrede hver Uge; og samtidig med, at vi stiller os saaledes — jeg behøver ikke at sige, at jeg mener, det ikke er for meget, jeg tror, at de, der skal have Understøttelsen, har Ret til at sige, at det endda er for lidt —, strækker Staten sig i dette Lovforslag til at yde 600,000 Kr. om Aaret. Medens det offentlige i det ene Tilfælde anvender halvanden Million Kroner om Ugen, anvender det i det andet Tilfælde 600,000 Kr. om Aaret. Der er intet rimeligt Forhold mellem disse to Summer, og det forekommer mig derfor, at man bør se, om vi ikke alle her i Landet hver paa sin Plads og i sin Stilling, i Staten og i Kommunen og, som jeg sagde før, i Aktieselskaberne kan tage alvorlig fat paa Spørgsmaalet om at skaffe Arbejde. Thi det er, naar alt kommer til alt, det eneste, der duer. Det at give Understøttelser skaber en Utilfredshed af den anden Verden, først Bitterhed hos de arbejdsløse og derefter Utilfredshed hos samtlige Borgere i Landet, som skal være med til at udrede disse Understøttelser, det giver Anledning til Kiv og Strid, som vi vel desværre faar at mærke i en ikke fjern Fremtid.

Jeg modtog for nogle Dage siden en Skrivelse fra det af Indenrigsministeriet nedsatte Arbejdsudvalg, for hvilket Departementschef Vedel er Formand. Denne Skrivelse fik jeg i Egenskab af Formand for en lille Jernbane paa Lolland. Skrivelsen gik ud paa at opfordre denne Jernbanes Bestyrelse til at iværksætte visse Arbejder, som Udvalget skønnede, en saadan lille privat Jernbane kunde iværksætte. Det er overmaade fornuftigt, at denne Skrivelse er sendt ud, men jeg, som kender Forhistorien, ved, at man har været meget længe om at naa til det Resultat. Skrivelsen er næsten et ordret Uddrag af en Skrivelse, jeg i Juli Maaned foranledigede blev tilstillet Indenrigsministeriet. I denne Tid gaar den ud til Privatbanerne. Indenrigsministeriet har alt saa været et halvt Aar om at afskrive denne Skrivelse, noget, som man rolig kunde have ladet en Maskinskriverske gøre i Løbet af en halv Times Tid; det vidner ikke om, at Embedsmændene nærer en overdreven stor Interesse for at faa Arbejder sat i Gang. Skrivelsen siger fuld-

kommen rigtigt, at Privatbanerne kan gøre nogen Nytte ved at lade foretage Syning af Uniformer til Banernes Tjenestemænd, selv om disse Uniformer ikke skal benyttes nu, men først senere, og at man bør opføre Nybygninger, foretage Udvidelser af Stationer, Jordarbejder, Opsættelse af Sne-skærme, Reparationer af Jernbanevogne og andet Materiel samt tilvejebringe nyt Materiel. Selv om disse Jernbanevogne ikke kan blive fuldt færdige, fordi man mangler en Del af Materialierne, bør man dog begynde paa dem og naa saa langt frem som muligt for at skaffe Beskæftigelse.

Det er rigtigt altsammen, og jeg haaber, at mange Privatbaner vil rette sig efter den Henstilling og i saa stor Udstrækning som muligt sætte Arbejder i Gang. Vender man imidlertid Sagen om og spørger: Hvad har Statsbanerne gjort i alle de Tilfælde, som er nævnte? er jeg bange for, man bliver nødt til at indrømme, at Statsbanerne ikke er naaet ret vidt med sine Overvejelser endnu, og det er dog meget længe siden, der kunde have været taget fat paa alt dette. Først nu skal man til at udarbejde Forslag, gøre Beregninger og lave Projekter, og samtidig er Arbejdsløsheden steget os saaledes over Hovedet, at vi udbetaler halvanden Million Kroner til arbejdsløse om Ugen.

Heller ikke Kommunerne viser denne Sag den Interesse, som de burde. Jeg skal ikke og kan heller ikke omtale de forskellige Kommuners Stilling Landet over, men jeg skal blot sige, at Københavns Kommunalbestyrelse er ikke noget lysende Eksempel for de andre Kommuner her i Landet. Hvis Københavns Kommunalbestyrelse allerede for længe siden havde iværksat de Arbejder, som kunde have været iværksatte, er der ingen Tvivl om, at Arbejdsløsheden her i Byen ikke vilde have taget saa stort Omfang, eller skabt den Bitterhed, den har skabt. Jeg henleder Opmærksomheden paa den stadiige Kritik, der hver Vinter har været rettet mod Københavns Kommunalbestyrelse, fordi man har ladet Gaderne hellige opfyldte med Sne i Stedet for at bruge de arbejdsløse til at fjerne den. Naar man har mange Tusinde arbejdsløse, der skal have en Understøttelse af omtrent 30 Kr. om Ugen, kan man akkurat